

Vlaams
Parlement

vergadering **C120 – CUL16**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 6 februari 2014

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de mogelijke bouw van een tweede overdekte wielerspiste - 565 (2013-2014)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de besparingen van steden en gemeenten op het domein Sport - 687 (2013-2014)	5
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de bevindingen en aanbevelingen van een bewegingswetenschapper van de UGent over multisporten - 876 (2013-2014)	
Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de problematiek van sporten op zeer jonge leeftijd - 879 (2013-2014)	10

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de mogelijke bouw van een tweede overdekte wielerpiste - 565 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, collega's, in Vlaanderen hebben we slechts één overdekte wielerpiste, de Bloso-wielerpiste te Gent. De laatste tijd is de bezettingsgraad er heel hoog. Daarom werden ook nieuwe dossiers voor een tweede overdekte wielerpiste gelanceerd in de pers. Eerst lanceerde Leuven een dossier. Daarna volgde Herentals. Later zou ook de provincie Limburg een concreet dossier indienen om een wielerpiste te verwezenlijken nabij het circuit van Zolder.

Minister, u gaf in 2010 aan dat, vanwege de financiële beperkingen, de kans klein was dat er op korte termijn een tweede overdekte wielersbaan zou worden gebouwd, maar dat dat wel zeer wenselijk zou zijn. Vooraleer een definitieve beslissing te nemen, zou u eerst nog een behoeftestudie laten uitvoeren over trainingsinfrastructuur voor topsport in Vlaanderen. De behoeftestudie werd uitgevoerd en de resultaten daarvan werden bekendgemaakt in het nieuwe Vlaamse Topsportactieplan III. Ik citeer: "Zolder heeft concrete bouwplannen voor de aanleg van een wielerpiste, en ook de provinciale overheid is zeer gemotiveerd om dit project mee te ondersteunen. De totale investering van het project wordt geraamd op 18 miljoen euro."

In antwoord op een vraag om uitleg van mezelf van 2013 zei u het volgende: "Beide locaties – Zolder en Herentals – kunnen dus zeker nog in aanmerking komen, ervan uitgaande dat we wel degelijk een tweede overdekte wielerpiste in Vlaanderen zouden kunnen uitbouwen. Maar het zal dus een afweging zijn over waar we de beperkte middelen van topsportinfrastructuur inzetten."

Minister, daarnaast gaf u aan dat die beslissing in een groter plan inzake topsportinfrastructuur moest passen. Het plan moest in 2013 nog vorm krijgen. Midden juli 2013 konden we dat plan bekijken. Er werden investeringen aangekondigd in drie topsportcentra en een centrum voor de paardensport, goed voor een kleine 10 miljoen euro.

Van de bouw van een tweede overdekte wielerpiste was in dit plan geen sprake.

Op 18 september 2013 konden we in de media vernemen dat zowel de provincie Limburg als uzelf 6 miljoen euro veil zou hebben voor de bouw van een overdekte wielerpiste in Heusden-Zolder. Ik heb dan ook een schriftelijke vraag gesteld over de uitbouw van topsportinfrastructuur, waarin ik ook peilde naar de stand van zaken van het dossier. Minister, u gaf mij het volgende antwoord: "De eventuele bouw van een overdekte wielerpiste in Heusden-Zolder kadert veeleer in de realisatie van bovenlokale sportinfrastructuur dan in de bouw van specifieke topsportinfrastructuur. De bestaande accommodaties in Gent en de gehele omkadering die hier werd uitgebouwd, bieden namelijk inzake topsportbeoefening hier de meeste opportuniteiten. Met de verschillende potentiële actoren worden gesprekken opgestart om de haalbaarheid van een bovenlokale overdekte wielerpiste te onderzoeken." Hoewel de bouw eerst paste in de topsportinfrastructuurprojecten, gaf u nu aan dat het beter paste in een bovenlokale sportinfrastructuur. Op zich vond ik dat niet zo erg, omdat we weten dat u bezig bent met een projectoproep voor bovenlokale sportinfrastructuurprojecten, waarvoor circa 10 miljoen euro werd vrijgemaakt.

Op 22 november 2013 keurde de Vlaamse Regering de projectoproep voor bovenlokale sportinfrastructuur goed. Met dit voorstel wenst de Vlaamse Regering een extra impuls te geven aan bovenlokale sportinfrastructuurprojecten. Het subsidiebedrag bedraagt maximaal 30 procent van het investeringsbedrag. De Vlaamse Regering reikt een budget uit van 10 miljoen euro, dat via een verdeelsleutel zal worden toegewezen aan projecten uit verschillende regio's.

Minister, via de nota aan de Vlaamse Regering konden we deze verdeelsleutel vernemen en konden we afleiden dat de provincie Limburg slechts een goede 1 miljoen euro zou krijgen. Dat is natuurlijk een groot verschil met de beloofde 6 miljoen euro. De vraag is dan ook of u dit project afzonderlijk bekijkt van de projectoproep bovenlokale sportinfrastructuur.

Minister, kunt u bevestigen dat de Vlaamse overheid 6 miljoen euro veil had voor de realisatie van een overdekte wielerpiste in Heusden-Zolder? Indien ja, waarvandaan in de Vlaamse begroting dienen deze middelen te komen? Zo neen, hoe is bij de initiatiefnemers van het project dan de perceptie ontstaan dat Vlaanderen 6 miljoen euro veil zou hebben voor dit project? Dat is wel een heel groot verschil.

We wachten al enkele jaren op een tweede overdekte wielerpiste. Eerst was er geen beslissing, dan weer wel. Op welke termijn komt er duidelijkheid? Acht u het realistisch dat u nog deze legislatuur de knoop doorhakt?

De voorzitter: Minister Philippe Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Werbrouck, zoals u zelf aangeeft, erken ik de nood aan een tweede overdekte wielerpiste in Vlaanderen. Gent is bijna overbelast. We moeten daar kunnen focussen op en evolueren naar topsport. Vandaar ook dat de Vlaamse Regering in juli 2013 heeft beslist om middelen uit te trekken voor de uitbouw van drie topsportcentra in de driehoek Gent, Antwerpen, Leuven, en ook voor de verdere uitbouw van de wielerpiste Eddy Merckx in Gent. We hebben geld gereserveerd voor een wielerspecifieke krachtzaal, waardoor dit een topsporttrainingscentrum wordt waarin aan werkelijk alle noden van onze topsportwielrenners tegemoet wordt gekomen. Zo'n tweede overdekte wielerpiste zie ik dus inderdaad veeleer als bovenlokale sportinfrastructuur, die dan een aanvulling moet zijn op het topsportinfrastructuurcentrum Eddy Merckx in Gent. De beide moeten volgens mij op twee vlakken complementair zijn, namelijk geografisch, maar ook qua invulling.

Zoals eerder gezegd, zijn de gesprekken bezig met de initiatiefnemers voor die wielerpiste in Zolder. Momenteel worden er gesprekken gevoerd met de gemeente Heusden-Zolder, de provincie, de wielerbonden, Circuit Zolder, Bloso enzovoort. Die gesprekken gaan over een bouwprogramma, maar ook over de financiering, de exploitatie en alles wat daarbij komt kijken.

Het klopt inderdaad dat ik me als minister van Sport, net als de provincie Limburg, wil engageren om dat project gerealiseerd te krijgen. Nu zijn er verschillende financieringsbronnen mogelijk, zij het niet veel. Naast het reguliere sportbudget gaan er ook wat middelen uit het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU) naar sportinfrastructuur. Het zijn de FFEU-middelen die in 2013 voor Sport waren gereserveerd, die ik hier zou willen inzetten.

Het is echter natuurlijk te vroeg om echt concrete bedragen te noemen. We moeten niet alleen kijken naar de eenmalige investeringskosten. Voor het totaalpakket was in een grootteorde van 6 miljoen euro voorzien, maar misschien geven we daar wat minder en nemen we iets qua exploitatie op ons. We moeten ter zake bekijken wat eenmalig en wat recurrent moet gebeuren. Wanneer daarover duidelijkheid is gekomen, zal ik zeker niet nalaten om daarover te communiceren, ook ten overstaan van deze commissie.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, er is nog altijd geen duidelijkheid. Ik vind dat heel jammer. We bevinden ons op het einde van een legislatuur. We zouden graag wat meer duidelijkheid hebben. Met betrekking tot de initiatiefnemers hebt u ook niet geantwoord op de vraag hoe het komt dat men van de initieel aangegeven 6 miljoen euro naar slechts 1 miljoen euro gaat.

Minister Philippe Muyters: Dat heb ik net gezegd.

Mevrouw Ulla Werbrouck: U zegt dat u aan het kijken bent naar diverse middelen, via de EU...

Minister Philippe Muyters: Excuseer, voor alle duidelijkheid, ik had het over FFEU-middelen. Die grootteorde van 6 miljoen euro kan wel, omdat het via de FFEU-middelen zou gaan. Normaliter worden die vooral gebruikt voor infrastructuur voor gevaarlijke punten, maar in 2013 is er ook een klein deel naar sportinfrastructuur gegaan. Het is dat geld van 2013 dat ik nog kan inzetten hiervoor. Die grootteorde van 6 miljoen euro is dus mogelijk, maar indien we een aantal recurrente kosten op ons nemen, dan verlagen we natuurlijk het budget van de eenmalige investeringen. Die besprekingen zijn nog bezig.

Ik heb me slecht uitgedrukt. Dat is de filosofie. Dit heeft dus niets met dat bovenlokale te maken, maar met de FFEU-middelen. Ik ben het niet die het initiatief neemt. Er zijn mensen die het initiatief nemen. Het is echter, voor alle duidelijkheid, de bedoeling dat die beslissing nog deze legislatuur wordt genomen.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Dat is al een iets duidelijker antwoord. Ik was niet echt mee, maar dat kan gebeuren. Als onze steun nodig is om dat erdoor te krijgen, dan zult u die zeker krijgen, want we vinden dat er een tweede overdekte wielerspiste moet komen. De profs en de echte amateurs moeten niet op eenzelfde tijdstip op eenzelfde piste rijden. Daarvan ben ik overtuigd. Probeer dat nog deze legislatuur erdoor te krijgen. Mijn steun hebt u.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de besparingen van steden en gemeenten op het domein Sport - 687 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, geachte leden, begin januari vernam ik iets verontrustends via de media: in 2014 zullen 7 op 10 gemeenten op sport besparen. Dat zou althans blijken uit een enquête van het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB). De organisatie schreef de 308 Vlaamse steden en gemeenten aan en kreeg 130 antwoorden. De gemeenten in kwestie verlagen de subsidies voor de clubs, rekenen hogere kosten aan voor infrastructuur en snoeien in het gemeentelijk personeel. Opvallend is ook dat het jaar daarvoor, in 2013, ook al 4 op 10 gemeenten op sport bespaarden. Van de gemeentebesturen zegt 30 procent de subsidies voor clubs te zullen verlagen. Nog meer gemeenten stellen te zullen besparen op de bestaande en de nieuwe sportinfrastructuur. Dan gaat het over respectievelijk 62 en 81 procent.

De gewone, traditionele sportclubs staan al een aantal jaren onder druk, door de financiële en economische crisis. Het wordt moeilijker voor hen om grote en vooral ook kleine sponsors te vinden. Het is ook duidelijk dat de gemeenten ook hun geldbuidel dichthouden. De clubs kennen eveneens een tekort aan vrijwilligers. Bijkomend stellen ze vast dat steeds meer sporters op zoek zijn naar flexibiliteit en vrijheid in hun sportbeoefening. Nochtans spreekt het vanzelf dat een sportclub eigenlijk de beste garantie biedt op een kwalitatieve sportbeoefening. Een sportclub biedt in de regel structuur en omkadering aan, op sportief en extrasportief vlak. Vooral geven sportclubs kwaliteit en professionalisering.

Minister, hoe bekijkt u als minister van Sport die onrustwekkende cijfers met betrekking tot die gemeentelijke besparingen op sportvlak? Sport hangt samen met welzijn. Dat is heel belangrijk. Sport wordt in een hoekje gestopt, maar bereikt alle sectoren en alle lagen van de bevolking. Ik zou graag uw mening daarover kennen. Op welke manier zal de Vlaamse

overheid zich blijven inzetten voor de ondersteuning van die kwaliteitsvolle Vlaamse sportclubs?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, ik vind het altijd een moeilijke oefening om te bekijken welk beleid de gemeenten voeren. We weten allemaal dat onze steden en gemeenten voor immense opdrachten staan, gelet ook op de implementatie van de beleids- en beheerscyclus (BBC). We weten dat de gemeenten moeten besparen. Wanneer we er domein per domein uit lichten, heb ik het er wat moeilijk mee. Het besparen gebeurt ergens, is het niet in sport, dan in cultuur of infrastructuurwerken tout court. Daar kunnen we allemaal onze bemerkingen en bedenkingen bij hebben. De cijfers zijn nog niet helemaal accuraat.

Minister, wij hebben het decreet met betrekking tot de ondersteuning van verenigingen, waarbij toch van de gemeenten het engagement wordt gevraagd dat zij naast elke euro die wij geven het gepaste, decretaal vastgelegde, bedrag moeten leggen. In hoeverre staat dat onder druk? Ik heb niet het gevoel dat dat an sich onder druk staat, ik denk dat dat nog een tool is die daadwerkelijk door de gemeente wordt gebruikt.

Anderzijds is het inderdaad zo – en nu spreek ik vanuit het oogpunt van de gemeentebestuurder – dat men binnen de gemeente zeer rigoureuus moet bekijken wat er nog wel of nog niet of misschien op een andere, efficiëntere manier wordt gedaan. Maar in dezen blijf ik heel veel respect hebben voor de autonomie die elke gemeente ter zake heeft om keuzes te maken.

Ik eindig op een positieve noot. Ik heb echt de indruk dat het sportbeleid en het gemeentelijke sportbeleid de laatste jaren en zelfs de laatste decennia een enorme vlucht vooruit hebben genomen, en dat de gemeenten toch wel de laatsten zijn om er een steen naar te gooien.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Minister, ik deel de bezorgdheid achter deze vraag. We hebben het er al vaak over gehad. We kennen de situatie van onze gemeentebesturen. Dat loopt over alle commissies. De angst bestaat dat sport een van de slachtoffers is. Ik vrees dat dit een gegronde angst is, als ik kijk naar vele gemeentebesturen. In mijn gemeente zal het niet waar zijn, maar we moeten er toch rekening mee houden dat dat bestaat.

We moeten hier elkaar het belang van sport niet uitleggen. De Vlaamse Regering en de minister van Sport hebben de opdracht om de mensen aan het sporten te krijgen. Binnen deze vraagstelling en problematiek verwijs ik naar de gemeentebesturen, waar we de gekwalificeerde sportambtenaar niet meer verplichten. Ik heb daarover al meermaals mijn angst uitgesproken in deze commissie. Ik weet wel in welk verhaal dat past en zo verder en zo meer, maar dat is toch een element dat zou kunnen verdwijnen uit sommige gemeenten, waardoor sport minder aandacht krijgt, waardoor er minder push is en waardoor het voor sommigen gemakkelijker wordt om sport op een zijspoor te krijgen.

Gezien de specifieke vraagstelling en de opdracht van de Vlaamse overheid om mensen aan het sporten te krijgen, denk ik ook dat sportclubs moeten kunnen worden ondersteund en geholpen. Maar ik wil benadrukken – en ik denk, minister, dat uw antwoord ook in die richting zal gaan – dat ik het zeer belangrijk vind dat de Vlaamse overheid incentives blijft geven aan de gemeentebesturen opdat ze toch inspanningen zouden doen, en dat de Vlaamse overheid ervoor zorgt dat de gemeenten, door die incentives, door een klein beetje bij te geven, zelf een inspanning zullen doen. Mijn collega heeft daar in het verleden soms eens een ander spoor willen bewandelen. Ik vind dat belangrijk en ik hoop, minister, dat u dat kunt onderschrijven. Want als we dat loslaten, denk ik dat het nog erger zal worden dan de cijfers in de vraagstelling doen uitschijnen.

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Ik sluit aan bij waar de heer Van Dijck mee afsloot: de afgelopen jaren en decennia hebben de meeste gemeenten een ongelooflijke boost zien ontstaan op het

vlak van sport. Dat heeft zeker ook te maken met de ondersteuning door de overheid. De gemeenten zitten nu in moeilijk financieel vaarwater. Het is heel moeilijk om alle subsidies te blijven geven, maar vooral ook om investeringen te blijven doen. Dat is op het vlak van sport natuurlijk de achilleshiel.

Enkele weken of maanden geleden is in deze commissie nog het hele zwembadverhaal uitgebreid aan bod gekomen. Dat is een grote achilleshiel. Ik ben ook gemeentelijk actief. Zowat alle zwembaden bij ons in de buurt staat een drooglegging te wachten. Dat is slecht nieuws voor alle inwoners. Tegelijkertijd zie je ook wel dat alle gemeenten in de buurt van goede wil zijn. Er is een ondersteuning door de Vlaamse overheid. Maar ja, ik denk niet dat we daar echt zullen landen.

Ik kan in dat opzicht dus wel de vraag van mevrouw Werbrouck begrijpen. Er dreigen inderdaad een aantal grote gevaren, zeker met betrekking tot de investeringen en de infrastructuur. Dat zijn zaken die nogal eens rap in de diepvries worden gestoken wanneer het financieel wat moeilijker wordt. Als lokale mandataris zie ik dat met een wat bang hart tegemoet.

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Vanuit mijn ervaring als lokale mandataris denk ik dat het goed is dat dit decretaal is vastgelegd. Maar het zal vooral belangrijk zijn om, met het oog op controle achteraf, te bekijken of de middelen effectief goed zullen worden besteed.

De heer Gysbrechts brengt hier opnieuw de vraag naar de gediplomeerde sportfunctionarissen ter sprake. Ook wij hebben die bezorgdheid geuit bij de bespreking van het decreet. Ook de sterkte van de mandatarissen, de schepenen van Sport, is belangrijk bij de onderhandelingen. Ze moeten goed gebriefd worden en goed op de hoogte zijn van de middelen die decretaal vastgelegd zijn.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega's, uiteraard begrijp ik uw bezorgdheid, zeker van diegenen die ook een gemeentelijk mandaat hebben. Ik begrijp dat in de gemeenten elke cent moet worden omgedraaid en dat dat niet eenvoudig wordt.

Daarom is het goed om de enquête van ISB eerst even te situeren. Eind oktober 2013 ontvingen alle lokale sportdiensten een e-mail met een uitnodiging om de online enquête in te vullen over besparingen bij gemeenten op het vlak van sport. In de bevraging werd gepeild naar de financiële situatie op het vlak van sport in 2013 en naar de verwachtingen voor 2014. Medio december werd de gegevensverzameling afgerond en vulden 130 gemeenten de enquête in, wat een respons van 42 procent is. Je zou ook kunnen denken dat, wie niet direct aan het besparen is, al minder de neiging had om de enquête in te vullen, maar daar wil ik niet op vooruitlopen.

Begin januari heeft ISB als antwoord op een vraag van de pers wat informatie vrijgegeven over de enquête. Het volledige rapport wordt eind februari verwacht. Ik zal het ter beschikking stellen van de commissie. Op basis van de eerste beschikbare informatie, namelijk de vraag over de wijze van besparen en de tariefstijgingen voor de sportinfrastructuur, kan ik u het volgende meegeven. Het is inderdaad een gekend feit dat de gemeenten kampen met financieel zware tijden. Op welke wijze de gemeenten kiezen om te besparen, is echter heel divers en behoort ook tot de autonomie van de gemeenten.

De enquête van ISB geeft volgens mij de volgende inzichten. Van de 130 gemeenten geven er 49 aan dat ze in 2013 hebben bespaard. 90 gemeenten geven aan dat ze in 2014 op sport zullen gaan besparen. De 90 die aangeven dat ze gaan besparen, hebben vervolgens ook ingevuld waar ze zullen besparen. Uit die antwoorden blijkt dat er niet zozeer bespaard wordt op de subsidies aan sportverenigingen, maar vooral op sportinfrastructuur en investeringen voor nieuwe infrastructuur. Ook op het vlak van dienstverlening en personeel draait men de

investerings terug. De gemeenten proberen dus in de mate van het mogelijke de subsidies aan sportverenigingen te vrijwaren, is mijn indruk.

Ik wil er daarbij ook op wijzen dat we vanuit Vlaanderen reeds via diverse initiatieven van ondersteuning bieden. De Vlaamse overheid geeft immers via een aantal decreten een structurele impuls, die de sportclubs rechtstreeks ten goede komt. Op 6 juli 2012 is hier het decreet lokaal sportbeleid goedgekeurd, waarbij voornamelijk de ondersteuning van sportclubs opnieuw werd gewaardeerd en verankerd. Daar hoorden verschillende beleidsdoelstellingen bij, waar dan eigen budget tegenover stond.

Ik heb ervoor geopteerd om in voldoende budget op de begroting 2014 te voorzien, zodat de subsidies in het kader van het decreet lokaal sportbeleid volledig toegekend zullen kunnen worden. Ook dat is niet eenvoudig, gezien het verleden. In het decreet staat altijd het zinnetje dat het ‘in de mate dat het kan, binnen de begroting moet’. Maar ik heb er duidelijk voor gezorgd dat dat budget, voor 2,4 euro per inwoner, gerealiseerd kan worden. Dat staat volledig ingeschreven.

Op de begroting 2014 is, voor wat de gemeenten betreft, 15.286.000 euro uitgetrokken voor de uitvoering van het decreet Lokaal Sportbeleid. Daarenboven worden de sportclubs ook nog ondersteund via het decreet op de erkenning en subsidiëring van sportfederaties van 2001, meer bepaald via de facultatieve opdracht jeugdsport, waarvoor ik de middelen in 2014 – in volle crisis, dus – verhoogd heb met 500.000 euro, tot 2.292.000 euro. Dat is een stijging van meer dan 25 procent die we daar doorvoeren. Minstens 85 procent van die middelen gaat rechtstreeks naar de sportclubs, zodat ook daar een kwaliteitsvolle jeugdwerking gestimuleerd blijft worden.

Ook het nieuwe decreet van 8 november 2013 inzake tewerkstelling in de sport, dat vanaf 2014 start, voorziet in extra middelen, zodat de sportclubs, via de erkende organisatie Vlaams Bureau voor Sportbegeleiding (Vlabus), trainers en logistieke ondersteuners legaal kunnen tewerkstellen, en dat aan voordelige betaalbare tarieven. En via de decretale verankering van Dynamo binnen VSF is ook een blijvende ondersteuning van het bestuur van sportclubs gerealiseerd.

Ik stel vast dat gemeenten ervoor kiezen om vooral te besparen op het vlak van sportinfrastructuur. Wat dat juist omvat, is nog niet helemaal duidelijk. Uit de nieuwsberichten konden we onder meer afleiden dat een vorm van besparingen zal inhouden dat de gemeenten tariefstijgingen op sportinfrastructuur zullen toepassen. De gemeenten geven daarbij aan dat die aanpassing van toepassing is op alle infrastructuur, dus evengoed voor jeugd, cultuur enzovoort. Meer kostendekking is daarbij het motto van de gemeenten.

Investerings in nieuwe sportinfrastructuur worden al eens op de lange baan geschoven. Er wordt bekeken hoe men de huidige infrastructuur beter kan exploiteren. Daar heb ik uiteraard niets tegen: beter en efficiënter gebruik van de infrastructuur is een positieve zaak. Men bekijkt onder meer of men kan besparen met een bewust energiebeleid.

Tegen sommige adviezen vanuit deze commissie in, heb ik er altijd voor geopteerd om voor kleine infrastructuurwerken een stimulans te geven aan gemeenten. Mocht dat er niet zijn, dan hadden heel wat gemeenten de investeringen voor sportinfrastructuur, zoals nieuwe vloeren, kunstgrasvelden en Finse pistes, uitgesteld. Ik heb de oproep gelanceerd aan het bovenlokale niveau, voor 10 miljoen euro in 2014. Indien mogelijk en na evaluatie wil ik dat graag continueren in de toekomst. Vlaanderen heeft daar initiatieven genomen om de tendens in de gemeenten om te buigen.

Mijn conclusie is dat we al actie hebben ondernomen voor infrastructuur, maar zeker ook voor het ondersteunen van de sportclubs. Ik wacht het volledige onderzoeksrapport af, en zal het u ter beschikking stellen. Samen met het ISB en Bloso zullen we nagaan welke gevolgen we moeten geven aan de conclusies, als we die krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik zal zelf ook nog dieper ingaan op de concrete zaken als we het dossier helemaal kennen eind februari. Vanuit Vlaanderen moeten we mensen met subsidies aansporen om aan sport te doen. In infrastructuurwerken heeft iedereen een eigen taak. Ik ben er voorstander van dat Vlaanderen bovenlokale sportinfrastructuur organiseert. Als iedereen jaar na jaar zijn taak goed uitvoert, dan kan het. Maar alles wordt vooruitgeschoven.

Vlaanderen doet nu goede dingen. We subsidiëren kunstgrasvelden, we investeren in Finse pistes. We moeten dat eigenlijk niet doen, maar we doen het toch, omdat de gemeenten het niet doen. Als dat nog vijf jaar duurt, vrees ik dat ze alle infrastructuurwerken naar Vlaanderen doorsturen. Ik vrees dat de gemeenten steeds meer gaan rekenen op Vlaanderen. Geef ze een vinger, dan nemen ze een hand. Geef ze een hand, dan nemen ze een arm. Ik wil dat voorkomen. Iedereen moet zijn eigen taak uitvoeren. Je kunt ze een duwtje in de rug geven, maar ze mogen niet op u leunen. Dat is mijn bekommernis. Vlaanderen moet niet alles doen, maar de gemeenten moeten ook niet alles doen. Ik zoek naar een goed evenwicht, en dat is nu een beetje zoek. Ik betreur dat. Ik wil een oplossing vinden voor de sport. Zolang er maar geld naar sport gaat, is het voor mij oké, maar het moet in evenwicht zijn. Iedereen moet weten waar hij aan toe is.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Deze vraag om uitleg steunt op bezorgdheid. Over veel zaken hebben we dezelfde mening, maar we verschillen enigszins van mening over de input van Vlaanderen in de gemeentebesturen, die ik wel heel nuttig vind. De minister zei dat de sportclubs nog steeds worden ondersteund door de gemeentebesturen. Die hebben daar een pot voor en die ondersteuning zullen ze niet meteen laten vallen. Het feit dat er in investeringen – niet alleen in sport – wordt geschrapt, kunnen we ondervangen door incentives, maar ook niet alles. Dat is juist de grote bezorgdheid. Als die gemeentebesturen niet meer investeren in sport- en andere infrastructuur, wat soms eens nodig is, dan is dat ten nadele van de sportclubs. Veel van die sportclubs maken toch gebruik van die infrastructuur. Als er in een gemeente geen sporthal meer is, dan komen die lokale sportclubs in de problemen. Daar moeten we goed over waken. Als we dit laten gebeuren, of als gemeentebesturen niet meer investeren in sportinfrastructuur, dan zullen we over enkele jaren enorme problemen krijgen voor onze sportclubs. Dan is de verdeling van de subsidiepot niet meer voldoende. Dan krijgen we allemaal wel een paar honderd euro steun, en degenen die het goed doen, een paar duizend euro steun, maar ze hebben geen infrastructuur meer. Dat is het grote probleem en tegelijk de grote uitdaging.

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Ik wil graag nog eens terugkomen op de subsidies voor de bovenlokale sportinfrastructuur. We zijn daar allemaal heel tevreden over. Uiteraard zijn we niet tevreden over de grootte van het budget, maar we zijn ook aan het einde van de legislatuur. Het is wel een heel belangrijk signaal aan de volgende legislatuur. Er komen veel dossiers binnen, hoewel de termijn van indienen heel kort is. Men moest er al mee bezig zijn, maar toch zijn er gemeenten die vlug vlug hun gegevens samenrapen en proberen een dossier in te dienen.

Voor West-Vlaanderen is er 1,7 miljoen euro. Dat is niet veel, als je weet dat de aanleg van een nieuw zwembad minstens 4 miljoen euro kost. We zullen daarmee een dossier of drie vooruit kunnen helpen, wat niet veel is. Het zal heel belangrijk zijn een analyse op te maken. Zo zullen we de noden kunnen detecteren uit de binnenkomende dossiers. Dat is een belangrijk ankerpunt voor de volgende regering.

Het is ook belangrijk dat we de taken per niveau vastleggen. Voor het realiseren van infrastructuur moeten we zeggen wat de gemeente moet doen, wat de provincie moet doen, en wat Vlaanderen zal doen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Werbrouck, laten we niet vergeten dat zelfs bij kleine infrastructuurwerken 50 tot 70 procent te betalen is door de gemeenten. Mevrouw Kindt, ik heb een duidelijke keuze gemaakt in de richting van minder letsels. De nieuwe vloeren in sporthallen zijn gemaakt om minder letsels te veroorzaken, de Finse pistes ook, en kunstgrasvelden hebben het grote voordeel dat ze vier tot tien keer meer kunnen worden gebruikt dan grasvelden – uit een oude studie van Bloso bleek dat er een enorm tekort was aan grasvelden –, maar ze zijn duurder in aankoop. Op die manier hebben we een stimulans gegeven in de richting van preventief denken en blijven investeren in sport.

Op basis van de oproep plannen we nu niet alleen 10 miljoen euro, maar er kan ook een evaluatie aan worden gekoppeld over welke noden er zijn. Het is minstens het overwegen waard om hier in de toekomst een decretale basis aan te geven, zodat dit blijft bestaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de bevindingen en aanbevelingen van een bewegingswetenschapper van de UGent over multisporten
- 876 (2013-2014)

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de problematiek van sporten op zeer jonge leeftijd
- 879 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, collega's, we zijn volksvertegenwoordiger tot er verkiezingen zijn en ik blijf mijn werk doen zoals wordt geacht. Ik vind het dus normaal dat ik heel veel vragen om uitleg heb. Er zitten er nog enkele in de pipeline voor de komende weken. Ik zal blijven komen en vragen stellen.

Minister, deze vraag om uitleg gaat over de conclusies van een doctoraat. Een onderzoeker van de UGent, bewegingswetenschapper Job Fransen, stelt in zijn doctoraat dat het voor de ontwikkeling van de basismotoriek beter is om een heel scala van sporten te beoefenen dan reeds op jonge leeftijd te kiezen voor een bepaalde sport. Nu kiezen jongeren reeds op jonge leeftijd voor een sport die ze graag doen. Maar voor de ontwikkeling van hun basismotoriek zou het beter zijn dat ze zich niet specialiseren, maar veel verschillende sporten beoefenen.

“Door die vroege keuze krijgen kinderen een eng bewegingsrepertoire aangeleerd, waardoor het moeilijker wordt om succesvol de overstap te maken naar andere sporten”, aldus de heer Fransen. Volgens hem is het dan ook cruciaal om kinderen tussen 6 en 12 jaar vaardigheden als klimmen, rollen, lopen en vangen aan te leren, en niet zozeer hoe ze een perfecte vrije trap kunnen nemen. Op basis van zijn bevindingen doet hij de aanbeveling dat de Vlaamse overheid de zogenaamde omnisportclubs moet promoten. Dat zijn clubs die diverse sporten aanbieden. Ook professor Jeroen Scheerder heeft al meer dan eens dergelijke mogelijkheid geopperd.

In het Vlaamse regeerakkoord staat over multisporten het volgende: “In samenwerking met de sportfederaties en de universiteiten wordt een proefproject uitgewerkt rond multisporten voor de allerjongsten.” Het project ‘Multimove voor kinderen’ werd dan ook opgestart in juli 2011. In 2012 werden 24 sportclubs en 12 lokale initiatieven geselecteerd en in 2013 werden 51 nieuwe clubs uit 13 verschillende federaties en 17 nieuwe lokale initiatieven geselecteerd. Het is dus niet zo dat de Vlaamse Regering niets doet om multisporten te promoten, maar

‘Multimove voor kinderen’ is een proefproject en zeker nog geen structureel, breed verspreid gegeven. Het project richt zich ook slechts op kinderen tussen 3 en 8 jaar.

Minister, hoe staat u tegenover de visie en de aanbevelingen van de heer Fransen? Ik heb daar toch wel wat bedenkingen bij, maar ik houd die voor mijn repliek. Ik wacht eerst uw antwoorden af. Bent u bereid te analyseren hoe omnisportclubs structureel kunnen worden ondersteund? Welke mogelijkheden ziet u? Wordt dit bijvoorbeeld ook bekeken in het licht van de herziening en herwerking van het Sportfederatiedecreet?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, mevrouw Werbrouck begon met de mededeling dat ze tot aan de verkiezingen volksvertegenwoordiger is. Als ik me niet vergis, wat trouwens niet zo vaak gebeurt, heb ik goed nieuws voor haar: als ik de wetgeving enigszins ken, dan is ze volksvertegenwoordiger tot 17 juni. Ik zou haar willen motiveren om tot 17 juni vragen te blijven indienen en minister Muyters te bestoken met vragen. *(Gelach)*

De voorzitter: Mijnheer Wienen, hebt u zich misschien geïnformeerd? *(Gelach)*

De heer Wim Wienen: Voorzitter, het valt al bij al nog mee. Als alles goed gaat, dan hebt u de pech om mij ook na deze legislatuur nog te mogen ontmoeten.

Mevrouw Werbrouck heeft de vraag zeer goed geformuleerd. Ze heeft ook over de studie gesproken. Het is natuurlijk een fenomeen dat behoorlijk recent is. Enkele jaren geleden waren er eigenlijk weinig sportclubs die met zeer jonge kinderen werkten. In het voetbal, de sport die ik het beste ken, was dat onmogelijk: men begon te voetballen vanaf 8 à 9 jaar.

Minister, ik zie u teken doen. U wijst erop dat het 5 jaar is. Dan heeft men inderdaad de categorie van de duiveltjes ingevoerd, zodat kinderen vanaf 5 jaar konden gaan voetballen. Men heeft toen trouwens ook vastgesteld dat dit niet goed was voor de ontwikkeling van die kinderen, en heeft dan de regel ingevoerd dat jeugdspelers met een vaste zool moeten spelen. Die kleine snaken liepen immers natuurlijk hun voeten stuk als ze voetbalschoenen met zes noppen droegen. Dat een en ander niet goed is voor de lichamelijke ontwikkeling, lijkt me dus bewezen. Daarop wijst deze studie ook.

Ik vind het eigenlijk ook niet goed dat men dergelijke jonge kinderen, die net de kleuterfase ontgroeid zijn, onmiddellijk in een club inschrijft en laat focussen op één sport. Dat is niet goed voor hun ontwikkeling, noch fysiek, noch mentaal. Ik stel ook heel veel vast dat kinderen die op die leeftijd beginnen te sporten en zich aansluiten bij een sportclub, het ook meestal niet volhouden, omdat ze de keuze te snel hebben gemaakt, of omdat ze ervoor hebben gekozen omdat er vriendjes in de club zitten en hun keuze dan ook niet doordacht was, omdat ze te weinig in aanraking zijn geweest met andere sporten. Die kinderen richten zich dan op één sport en hebben eigenlijk nog niet geproefd van alle andere sporten die mogelijk zijn in Vlaanderen.

Ik vond deze studie dus wel belangrijk en goed. De studie is bij een significant aantal kinderen gebeurd, namelijk 2300 kinderen. Naar sociologische normen is dat een behoorlijke studie. Het lijkt me dus interessant om die aanbevelingen van de professor eens te bekijken, en te bekijken in welke mate het nuttig of wenselijk is om jonge kinderen aan te sporen meerdere sporten te beoefenen, het zogenaamde omnisporten, om hen van meerdere sporten te laten proeven, om zo ook hun ontwikkeling te verzorgen.

Minister, hoe kijkt u aan tegen deze studie? Wat zijn uw bevindingen ter zake? Hebt u andere bevindingen, andere wetenschappelijke studies eventueel? Zo ja, welke? Hebt u contact gehad met de sportfederaties? Ik blijf het immers een vreemd fenomeen vinden dat men tien, twintig jaar geleden is begonnen met het inschrijven van zulke jonge kinderen in sportclubs, terwijl dat dertig, veertig jaar geleden helemaal niet het geval was. Wat is de visie van de sportfederaties daarop? Wat is de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van die zogenaamde omnisportclubs? Is de regering bereid om die te stimuleren? Hoe staat u daartegenover wat de aanbevelingen van deze studie betreft?

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, geachte leden, ik wil me hierbij aansluiten, maar ik weet niet goed hoe ik eraan moet beginnen. Ik vind dit immers een vrij verward verhaal. We hebben die studie. Die is ondertussen in de pers gekomen, maar daarna zijn er ook heel veel verschillende zaken in de pers gekomen. Voor alle duidelijkheid: omnisporten is belangrijk, zeker voor heel jonge kinderen. Het lijkt me vooral belangrijk dat we onze kinderen aan het sporten en aan het bewegen krijgen, punt. Dat is het allerbelangrijkste. Ik denk dat goede trainers en begeleiders dat wel doen. Ze zullen ook andere dingen doen met die 5-jarigen die gaan voetballen of andere sporten beoefenen, dan met 10-jarigen. Laten we dat hopen. Met goede begeleiders en professionele trainers zal dat wel lukken.

Ik heb dat multimoveproject ook altijd gesteund. Dat is enorm belangrijk. We zijn op dat project ingegaan en hebben dat in onze gemeente gelanceerd. Zoals de benaming zelf zegt, gaat het daarbij om veel bewegen. Dat neemt wat druk weg van de kinderopvang, waar we met een tekort aan plaatsen zitten. Ik lees in een krantenartikel dat al vijfduizend kinderen aan multimoven doen. Dat doet me plezier. Dat is heel goed. Die kinderen bewegen. Dan rijst echter natuurlijk de vraag: wat als ze een sport gaan beoefenen? Het ene staat los van het andere. Ik hoop dat kinderen na school in een soort opvang aan het multimoven zijn, en daarna naar een sportclub gaan.

Dat is eigenlijk het punt dat ik wilde maken: vanuit dat multimoven kunnen ze dan naar een sporttak gaan. We lezen dat kinderen beter presteren als ze meer sporten doen, dat zich te jong specialiseren geen goed idee is, dat kinderen te eenzijdig sporten, maar dan komt er iemand anders, die vraagt: wat is er mis aan één sport? Sommige basiszaken moet je heel jong leren. Ik meen ook dat er niets mis is met kiezen voor één sport. Als men één sport heel goed wil doen en de jongere kiest daar vrij voor, dan moet die daar op tijd aan beginnen. Laten we ervoor zorgen dat we binnen de omkadering de kinderen aan het bewegen krijgen en hun allerlei dingen laten doen. Als we echter het betoog van deze studie helemaal zouden volgen, dan heb ik daar toch echt wel mijn twijfels over. Alles wat die mensen zeggen, is correct, en kinderen moeten op alle mogelijke manieren bewegen, maar voor mij is er niets mis mee als een jongere op vroege leeftijd voor een sport kiest. Ooit zijn er in andere landen en andere structuren ingrijpendere zaken gebeurd met kinderen die in sporten werden gegooid. Zo ver willen we niet gaan. Ik meen dat we ter zake een rustige lijn moeten aanhouden en dat er in geen enkele richting mag worden overdreven.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, ik had hetzelfde gevoel als de heer Gysbrechts. Hoe zou ik hieraan beginnen? Ik dacht bij mezelf: ik kan ook onmiddellijk stoppen. *(Gelach)*

Ik ga beginnen met een quiz. Geboren in 1960, in zijn jeugd jaren gevoetbald, op 16-jarige leeftijd van sport veranderd, en in zijn sport tien maal speler van het jaar: over wie heb ik het? *(Geen antwoord)*

Rik Samaey. Hij is een voorbeeld van iemand die op heel late leeftijd van sport is veranderd. We mogen hier niet te veel in hokjes denken. Wij doen alsof een kind dat op jonge leeftijd kiest voor een sporttak, vanaf dat moment enkel op die sporttak focust. Ik zie lichamelijke opvoeding (lo) binnen het onderwijs. Ik zie naschoolse sport. Maar er zijn ook veel sportclubs die één sporttak aanbieden. Ook die gaan met die kinderen op een andere manier om. Met 5-, 6-jarigen wordt in een voetbalclub meer gedaan dan alleen maar tegen een bal stampen. We mogen dat allemaal niet te eenduidig bekijken. Er zijn weinig jongeren en kinderen die vanaf een jonge leeftijd gefocust zijn op één sport. Het is natuurlijk ook zo dat voor verschillende sporttakken de techniek op jonge leeftijd moet worden aangekweekt. Dat kan zeker bij omnisport. Maar ook een sportclub die maar één sporttak aanbiedt, heeft zijn waarde.

Ik had er geen studie voor nodig om te weten dat het voor een jongere belangrijk is dat de fysieke ontwikkeling niet eenzijdig is. Het veelzijdige bewegen is belangrijk. Laat ons op

zoveel mogelijk manieren zoveel mogelijk jongeren laten sporten. Laten wij er ons voor hoeden om hen onmiddellijk in hokjes in te delen en om te zeggen wat goed is en wat slecht.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Ik wil de link maken met het onderwijs, de heer Van Dijck heeft het ook al even aangeraakt. Tien jaar voor deze man aan zijn doctoraat begon, heeft de toenmalige Vlaamse Regering het kleuterturnen ingevoerd. Men is daarmee begonnen in 2000 of 2001.

Er waren twee basisgedachten. Eén: hoe jonger men begint te bewegen en zijn of haar lichaam begint te ontdekken, hoe beter. Twee: we moeten dat op een dusdanige manier doen dat het niet het toevallig op die of die school zitten is dat bepaalt of je al dan niet al op zeer jonge leeftijd beweegt. Niet elke kleuterjuf of kleuterleerkracht voelde zich geschoold of professioneel genoeg. Er waren er genoeg die dat wel deden, maar we wilden die incentive geven. Ik heb daar in de tien jaar dat dat bestond weinig kritiek op gehoord. Integendeel, vanuit zowat elke hoek, zowel vanuit de sporthoek als de wetenschappelijke en de pedagogische hoek, zei men dat het heel goed is dat Vlaanderen investeert in het kleuterturnen van 2,5 tot 6 jaar. In de stukken van het doctoraat die ik te zien heb gekregen, zie ik dat dit nog eens wordt bevestigd.

In 2012 heeft de Vlaamse Regering het geweer van schouder veranderd. Men heeft, om gegronde of minder gegronde redenen, het kleuterturnen, de aparte, gekleurde uren die aan scholen werden toegekend, opgenomen in het volledig nieuwe omkaderingsbeleid van het basisonderwijs. Ik zeg daarbij dat het een oefening is. Het gebeurt vaker in het onderwijs dat men gekleurde middelen ontkleurt en toewijst aan de lokale autonomie. Dat zagen we daarnet nog in de discussie over de gemeenten. Ik kan daar niet tegen zijn. Alleen is het nu de vraag, wetende wat we nu nog eens herbevestigd zien, of het opnemen van de uren kleuterturnen van al die scholen in het gewone omkaderingsbudget, als gevolg heeft dat er minder kleuterturnen en dus minder bewegen gebeurt bij die jongeren, of dat er misschien zelfs minder goede omstandigheden zijn. Minister, ik ga er niet van uit dat u dat zomaar weet. Maar het zou wel interessant zijn om te weten of die beweging, die de Vlaamse Regering toch heeft ingezet als college – want we kunnen moeilijk zeggen dat enkel minister Smet dat heeft gedaan –, of dat van schouder veranderen van het geweer geen nadelige gevolgen heeft. Want nu is het enkel nog de verantwoordelijkheid van de scholen. Er is geen gekleurde incentive meer. Vanuit de Vlaamse overheid kunnen we dit alleen nog opvolgen, tenzij het op termijn opnieuw verandert.

Het is nog redelijk recent. Dat is nu al twee schooljaren zo. Minister, weet u iets over de impact op het aantal uren dat de jongste kinderen in het onderwijs bewegen? Indien er een daling zou zijn, dan is dat toch verontrustend, gelet op wat we in dit doctoraat staat.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer De Ro, ik stel voor dat u daarover een vraag stelt aan minister Smet. Hij is diegene die daarover bij Onderwijs de informatie kan opvragen. Dat is voor mij altijd iets moeilijker.

Voor het overige ben ik heel blij met deze vraag omdat ze mij de kans geeft om het vooruitdenkend handelen, dat we in deze optiek toch aan de dag hebben gelegd, nog eens tentoon te spreiden. Natuurlijk ben ik op de hoogte van het onderzoek van de heer Franssen. Mijn kabinet heeft al een hele tijd geleden contact gehad met de promotor. Het betreft hier een doctoraatsverhandeling die al twee jaar geleden werd afgewerkt. Die verhandeling is dus niet nieuw. In de media werd ook slechts een van de zes hoofdstukken belicht, waardoor een deel van de context verloren ging. De kern van de problematiek zit hem niet in de vraag of men zijn kinderen naar een unisport- of een omnisportclub moet sturen. Zo is het wat te veel naar de pers gebracht. Binnen een omnisportclub kan men perfect één sport beoefenen. Het is niet omdat het een omnisportclub is, dat je daar automatisch alle sporten gaat doen.

De essentie van het verhaal zit hem in het aanbieden van een breed bewegingsaanbod. Dat kan ook in één club. Daardoor wordt de motorische ontwikkeling van onze kinderen gestimuleerd. Er zijn bovendien nog verschillende wetenschappelijke studies die handelen over de problematiek van de motorische ontwikkeling. Ik verwijs hier bijvoorbeeld naar een ander doctoraat aan UGent van 2011 van mevrouw Vandorpe. Zij heeft mee aan de basis gelegen van het Multimoveproject voor kinderen dat we de voorbije drie jaar hebben ontwikkeld. De UGent, de VUB en de KU Leuven werkten mee aan de ontwikkeling van dit project. De promotor van het onderzoek van de heer Fransen zit in de stuurgroep van dit project. Hij is dus zeker mee betrokken. Net zoals de universiteiten zijn via de Vlaamse Sportfederatie (VSF) ook de sportfederaties vertegenwoordigd in de stuurgroep.

Vorige week werd dan ook een gezamenlijk persbericht uitgestuurd over het Multimove-project. Zij vonden dat er iets nieuws moet komen, terwijl wij er volop mee bezig zijn.

Mijnheer Wienen, we zijn er dus 3 jaar mee bezig. De doctoraatsverhandeling is 2 jaar oud. We liepen dus al voor op wat de doctoraatsverhandeling met zich meebrengt. Maar waar staan we nu? We hebben nu op meer dan 100 locaties Multimove voor kinderen. De heer Van Dijck zei dat je in een sportclub ook met die motorische zaken bezig kunt zijn. 75 sportclubs en 29 lokale sportdiensten zijn vandaag bezig met Multimove. Meer dan 5000 jongeren tussen 3 en 8 jaar zijn daar vandaag al gepasseerd. Het ging vooral daarover. Ik zou nog verder kunnen gaan. Iemand stelde vast dat het alleen om 3- tot 8-jarigen gaat. Wij hebben nog de Sportsnacks, waarbij men ook kan proeven van verschillende sporten. Of er is de sport na school. Dat alles is erop gericht om mensen in beweging te brengen, om jongeren direct na school in een breed schoolverband te laten proeven van verschillende sporten en de mogelijkheid te geven om samen met de vrienden of de vriendinnen te gaan sporten.

Ik heb na het einde van het proeftraject hier in de commissie gezegd dat we dit verder zullen uitrollen. De mediacampagne start dit voorjaar, zodat wie daarop wil intekenen, iedere club of gemeente, zich kandidaat kan stellen om Multimove aan te bieden vanaf september 2014, als ze voldoen aan een aantal kwaliteitscriteria. Vanuit de overheid is er dus zeker erkenning van de bevindingen van de heer Fransen. We handelen er ook naar. Dat houdt niet in dat we plots nood hebben aan een volledig aangepast beleid ten aanzien van omnisportclubs. Dat dit niet echt nodig is, is, denk ik, uit mijn antwoord al gebleken. Net zoals andere sportclubs kunnen zij aanspraak maken op gemeentelijke subsidies via het decreet Lokaal sportbeleid waarover we het daarnet nog hadden. De oplossing ligt volgens mij dus niet in de structuur waarbinnen sport wordt aangeboden, maar wel in de visie over sport die binnen eender welke structuur kan worden gehanteerd.

Met het project Multimove hebben we samen met de sector en de wetenschap een sterk onderbouwd concept ontwikkeld, dat in eender welke context kan worden toegepast en dat een mentaliteitswijziging moet kunnen teweegbrengen bij de traditionele sportaanbieders.

De heer Gysbrechts vroeg wat er daarna gebeurt. Ik verwijs naar een schitterend voorbeeld in Aalst, waar een zevental sportclubs hebben samengewerkt rond Multimove. Die kinderen doen dat, en kunnen daarna, als ze wat ouder zijn, kiezen bij welke van die sportclubs zij terecht kunnen.

Ik denk dat we hier iets nieuws in gang hebben gezet. Als je ziet dat het nu al om vijfduizend kinderen gaat, terwijl de uitrol eigenlijk nog moet beginnen, denk ik dat we serieus hebben vooruitgelopen op de bevindingen van de doctoraatsstudie.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik zit volledig op uw lijn. Ik ben niet van plan om te vragen om de structuur aan te passen, want het is inderdaad de visie die moet worden aangepast. Multimove moet verder worden uitgerold, iedereen moet meer gaan samenwerken. De voetbalploeg van Kortrijk bijvoorbeeld heeft vergevorderde plannen om zich, met verschillende sporten, op een andere locatie te settelen en daar samen te werken.

School is zeker een cruciaal element, maar daarvoor moeten we inderdaad bij minister Smet zijn. Daar ligt zeker nog huiswerk, want daar kan nog heel veel zaken veranderen.

Ik heb een kind van 7 jaar. Het heeft vier huiswerken per week, gaat drie keer per week sporten, en speelt dan ook nog eens een wedstrijd. Ook voor de ouders is het niet gemakkelijk meer om de kinderen overal naartoe te brengen. Als een kind veel huiswerk heeft, is een extra training het eerste dat het laat vallen.

Ik heb een kind dat voetbalt, en ik zie dat er ook daar heel veel aandacht aan wordt besteed. Alles wordt met rechts én links aangeleerd, zodat je een gestructureerde uitbouw van het lichaam hebt. Ze moeten ook op alle posities leren spelen, van keeper tot aanvaller. De clubs zijn dus wel degelijk bezig met de algemene motorische vaardigheden. De kinderen moeten een bal kunnen vangen, ze moeten met rechts en links kunnen trappen enzovoort. Er zou naar de verschillende sporttakken een motivering in die zin moeten worden gestuurd: je hebt je sporttak, bijvoorbeeld voetbal, tennis of judo, maar let erop dat je ook een algemeen beleid voert.

Ik wil wel nog opmerken dat als men pas vanaf 12 jaar echt gaat specialiseren, ik ervoor vrees dat je dan in deze tijden al te laat komt. De echte toppers zullen er nog uitkomen, zoals Rik Samaey, maar dat zijn uitzonderingen. Je moet specialiseren, maar de andere zaken er dan ook bij nemen. Dat is een structuur die bestaat, maar die moet worden voortgezet. We zijn in dat opzicht niet slecht bezig. Ik ben niet van plan om nog meer omnisportclubs te laten ontstaan. We moeten wel een uitbreiding doorvoeren van het aantal sporturen, maar dan meer gericht op algemene motorische vaardigheden.

Minister, Multimove moet verder worden uitgerold, dat is duidelijk. Ik denk dat we op dat vlak goed bezig zijn.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is inderdaad goed dat Multimove verder wordt uitgerold. Dat zit nu nog maar in een beginfase. 75 sportclubs over heel Vlaanderen, dat is nu niet zo immens veel.

Het is wel belangrijk dat hierdoor een mentaliteitswijziging wordt teweeggebracht in de sportsector. Vandaar mijn vraag of er voldoende contacten zijn met de federaties zelf. Dat lijkt mij essentieel, omdat men in het verleden, en bij bepaalde clubs nog altijd, inderdaad al zeer vroeg begint te specialiseren. Ik ben daar niet zo'n voorstander van. Ik geloof niet dat, als je iets later specialiseert, je er als topper niet uit kunt komen. Die mening deel ik alleszins niet, het verleden heeft genoeg bewijzen geleverd. Rik Samaey is niet de enige sporter die ooit van sporttak is veranderd. De voorbeelden van topsporters die vroeger een andere sport hebben beoefend, zijn legio.

Het is vooral belangrijk dat we tot een mentaliteitswijziging komen.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Het is duidelijk dat de meesten het erover eens zijn dat we niet mogen verenigen tot een ja of neen in dit verhaal. Ik blijf er wel bij dat specialiseren op een vroege leeftijd wel nuttig is in de meeste sporten. Dat is absoluut noodzakelijk om een echt niveau te behalen. Natuurlijk zullen er altijd uitzonderingen zijn. We weten ook allemaal dat roken heel slecht is, maar ik heb al 100-jarigen bezocht die al van hun 12e roken en nog nooit hebben moeten hoesten, bij wijze van spreken. Ik wil maar zeggen dat er altijd uitzonderingen zullen zijn.

Bewegen is belangrijk. Kinderen aan het bewegen en aan het sporten krijgen, is belangrijk. Wij moeten daar een kader voor bieden, en we doen dat met Multimove.

We verwijzen hier vaak naar Onderwijs, maar in de commissie Onderwijs en bij de minister van Onderwijs dringt dat nooit echt helemaal door. Als wij er in ons land in slagen om meer

sport in ons onderwijs te krijgen en daar meer uren aan te besteden, zodat kinderen daar kunnen omnisporten en multimoven, dan zal de fysieke paraatheid van onze jeugd met rasse schreden vooruitgaan, zullen we obesitas bij kinderen tegengaan en krijgen we ze in een brede beweegstroom. Dan is er ook geen probleem meer dat ze daarbuiten een sportclub hebben waar ze zich specialiseren.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Wat het specialiseren betreft, denk ik dat heel veel afhangt van de sport. Bij echte krachtsporten bijvoorbeeld kan specialiseren later. Herinner u de discussie over de topsportscholen, waar in sommige gevallen zelfs de eerste graad is geschrapt. Laten we dat dus niet te algemeen stellen. Zo veel topsporters komen er trouwens ook niet uit, en die anderen moeten ook met plezier kunnen blijven sporten.

Mijnheer Wienen, we hebben honderd locaties. Met de proefprojecten zitten we in bijna een op drie gemeenten, nog uit te rollen.

Mevrouw Werbrouck, wat we nu ook ontwikkelen, is een spel waarin de basiselementen van Multimove worden meegenomen en door de ouders thuis ook kunnen worden uitgerold. Die motorische vaardigheden worden dus opgenomen in een spel, zodat je niet altijd op verplaatsing moet gaan, maar het ook thuis kunt spelen. Dat is mijns inziens heel fundamenteel voor de toekomst.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik ben wel geïnteresseerd in dat spel thuis. Ik heb een heel grote tuin. Er komen veel vriendjes spelen en voetballen met mijn kinderen. Dat is heel gemakkelijk, want zo moet ik me niet verplaatsen. Er zijn heel veel mensen die op een appartement wonen en geen tuin hebben. Voor hen is het moeilijk om dat spel te spelen. Ik zie niet goed hoe mensen vaardigheden kunnen oefenen met een bal in de keuken. Bij mij mag dat wel, in mijn living staat er niets dat kan breken. Ik ben nogal open minded in dat soort zaken.

Ik wil graag weten hoe dat spel in elkaar zit, waar we dat kunnen opvragen. U zegt dat het in ontwikkeling is. Ik zal dat zeker meenemen om het thuis te beoefenen, want dat is een interessant gegeven.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■